

בלשים פרטיים, שהוזעקו מתל-אביב, צילמו בחשאי את אורחי קבלות הפנים שערך מזכיר מועצת הפועלים לנכבדי העיר

מאת יוסי ינאי

ההסתדרות, כדי ללמוד אנגלית. הודלף הדבר לעיתונות והתעוררה שערורייה ציבורית אדירה ומגוחכת. חברי מזכירות מועצת הפועלים החלו זוקפים קומתם נגד מולק בגלוי. אחד מהם, יצחק סיגואני, חבר המזכירות מטעם המי ערך, הודיע כאיש רפ"י לשעבר — מתריס

קרות המסורתיות — גם צ'קים במוזמנים, שבהם נרשמו סכומים בני מאות ואף אלפי לירות.

השנה, כאשר החיים הציבוריים בחיפה החלו גועשים, בעיקבות התחרות על מקר מו של אלמוגי כראשי-העיר, לא סמך עוד ורטמן על המרגלים שלו. הוא סטה מגור חגו המקובל, ונח לשעה קלה את אורחיו שלו, והופיע בביתו של מולק כדי להיווכח במורעויו אלו מתנות קיבל מולק.

המסיבה אצל מולק היתה מוצלחת. רעי ייתו יונינה, בעזרת מיספר מלצריות, הצי ליחו לארח את מאות האורחים שצבאו על הבית, לפי כל הכללים. גם המתנות שקיבל מולק — הנשאות ברשותו ואיי נן עוברות למועצת הפועלים — הגיעו לסי כומים של הרבה אלפי לירות.

השמועות

התגלו כאמת

מולק חיתה הצלחה זו השוכה ביותר. בחודשים האחרונים הוא מות קף מכל עבר, ונפתחו נגדו חזיתות שעי ליהן לא חלם אפילו בסיוטיה-הלילה שלו. את האות לפתיחה במילחמה נגד מולק נתן יוסף אלמוגי, בתקופה שבה שימש עדיין כראשי-העירייה, ביום-העצמאות אשר

מולק עם יצחק סיגואני

מתי מחוללת

ח"כ ורטמן

את מחוללת

דרדקבע נגד מולק על שחיתויות וביני בון במועצה, אשר מולק, לדבריה, אחראי עליהן באופן אישי. גיזבר המועצה, שמוולק הצליח לנטרלו ולהביא איש-כספים מעליו, ליקט בחשאי תיק עב-כרס ובו מיסמכים אשר לדבריו, "יגמרו את מולק סופית."

מילחמה אישית

על קיסר

פתע נפתחו התקפות על מולק גם מחוץ לגבולות חיפה. מזה שנים רבות ידוע, כי חובות רבים מעיקים על מועצת פועלי חיפה. המועצה לקחה הלוואות, גילי גלה כספים ושיחקה מיסחק של שיעבוד הנכסים הרבים הנמצאים ברשותה וכך הצליחה לצוף על פני המים. לאוניו של מנכ"ל בנק הפועלים אברהם לוינסון הודלף כי מולק, שהוא חבר הדי רקטוריון של הבנק, לוטש עיניים למיש רת מנהל בנק הפועלים, במיקרה שלא יצי ליח להיות מועמד לראשות עיריית חיפה. לפתע החל הבנק לוחץ על מועצת-פועלי חיפה בעניין תשלום חובותיה של המועצה. (המשך בעמוד 42)

תקד, עסקני חיפה יודעים, כי בעוד הסייסי מוגראף לחשיבות אצל חושי היה קבלת-הפנים, הרי אצל אלמוגי היתה זו בימת יום-העצמאות. לפי מקום-הישיבה שאליו היה מובל כל אחד מהאורחים, על הבני מה המרכזית ביום-העצמאות, ידעה העיר כולה אם סר חינו בעיני אלמוגי, או שהוא מקורב אל ראשי-העיר. מקומו של מולק על הבימה המרכזית היה מובטח תמיד לימינו של ראש העיר. בשנת שעברה חובל מולק, להפתעתו הרבה, לקצה השוי רה, וישב משך כל הטכס כילדון גוף.

בעקבות אות זה של אלמוגי זקפו גם העסקנים הקטנים את ראשם והשחיתו את לשונם, והחלו מרגנים על הביזבו הרב שנוהג מולק במועצת-הפועלים. השמועות והסיפורים, שהיו נכונים, על הפאר הרב שבו ריהט את משרדיו במועצה, על הכי מות הגדולה של עוזרים ויועצים מקבלני משכורות שמונות, שבהם הקיף את עצמו, על כך שמזכיר מועצת הפועלים עובר מדי כמה שנים לדירה חדשה, מפוארת מקודמתה, ועל המכונית החדשה שקנה לעצמו על חשבון מועצת-הפועלים. שמור עות ורינונים אלה, הפכו לשאגה, כאשר נסע מולק לאנגליה על חשבון

מובטח, לפחות למשך מחצית-השנה הקי רובה, עד קבלת-הפנים הבאה. כאשר נפטר חושי, החליטו שניים להפגין את מעמדם החוק בחיפה על-ידי תפיסת "ירושת" קבלות-הפנים. גם מזכיר מועצת הפועלים מולק, וגם מי שהיה אז מזכיר-המחוז של מיפגת-העבודה וכיום חבר כנסת ויושב-ראש הנהלת הקואליציה, משה ורטמן, החלו עורכים קבלות-פנים בבתיהם.

מדי שנה שולחים שני האישים מרגלים, כל אחד לביתו של האחר, כדי לבדוק עד כמה הצליחה קבלת הפנים של השני, וכי מה התייצבו להביע נאמנות ליריב. בדרך כלל היתה הרשימה שווה. למרות שקבלות הפנים — הן אצל מולק והן אצל ורטמן — נערכות תמיד ביום הראשון של החג, בשעת-הריים, היו מרבית האורחים מצליחים לבקר בשתיהן. אולם מה שעניין את המרגלים יותר מכל לא היה רשימת האנשים שהתייצבו, אלא מיספר המתנות שהביא כל אחד מן האורחים וערכן. נושא המתנות הפך קנה-המדי דה המובהק להצלת קבלת-הפנים. בשי גים האחרונות החלו האורחים, על-ידי רמי זים שקיבלו, להביא נוסף — או במקום בקבוקי-המסקה או מערכות-הסרוויס היי

מאות האורחים שהגיעו לקבלת הפנים, אותה ערך בביתו מזכיר מועצת-הפועלים-חיפה, אליעזר מולק בחגי-הספח, התקטטו והתייפו לקראת האירוע החיפאי המסורתי. אולם אלו ידעו אותם אורחים, שהיו משמנה וסלתה של חיפה, כי הם מונצחים גם במצלמות נסתרות, הם היו בוודאי משתדלים להתייפות עוד יותר.

אבל לא רק האורחים לא ידעו על קיומם של הבלשים-החוקרים נושאי המצלמות, אשר התמקמו בחצר הבית שבו שכנת דירתו של מולק, ברחוב דרך הים בחיפה, ובאחד הבתים שמוולק. גם המארה, מולק עצמו, לא ידע כי אורחיו מונצחים במצלמות נסתרות.

הזמנתם של בלשים פרטיים מתל-אביב, כדי שיצלמו את אורחיו של מולק, היותה שלב חרף נוסף במערכה המתנהלת עתה בעיר-הגמל ובהסתדרות, נגד מזכיר מועצת הפועלים, מי שנחשב עד לפני מיספר חודשים כאחד האנשים החזקים בחיפה.

מתנות יקרות

וצ'קים

בתקופת ראשי-העירייה הראשון של חיפה, אבא חושי, נהג חושי להזי מין פעמיים בשנה — בראש השנה ובי פסח — את יקירי העיר ועסקניה לקבלת פנים מסורתית. ההזמנות לקבלת-הפנים היו משמעותיות ביותר לגבי עסקני ונכבי די העיר. מי שלא הזמן ידע מייד כי חושי כועס עליו, וכי מעמדו בעיר מצוי בשפל המדרגה. מי שהזמן טלפונית על-ידי מילי כה, מזכירתו הנאמנה של חושי, ידע עליו לעשות מאמץ ניכר, כדי למצוא חן בעיני אבא. ומי שהזמן בטלפון, על ידי חושי אישית, ידע שמעמדו בעיר